

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De monacho, qui propter cucullam, quam moriens exuerat, prohibitus est
intrare paradisum, cap. 36.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

omni celeritate: quem, vt ille recepit, eadem hora secundum considerationem Conuersus expirauit. Hæc mihi narrauit Abbas Liuoniæ, asserens sibi recitata à prædicto Abbate. Vnde religiosi, quanto sæcularibus maius præmium sperant, tanto esse debent solliciti, ne morientes aliquid pulueris secum trahant.

CAPVT XXXVI.

ANte annos paucos in regno Francorum, quadam domo ordinis Cisterciensis, monachus quidam bonæ vitæ laborabat in acutis: qui dum duplici calore torqueretur, infirmitatis scilicet & aëris, rogauit infirmarium, quatenus sibi liceret cucullam exuere, & induere scapulare: quod ille concessit, compassus infirmo. Qui cum abiret, reuersus, infirmum reperit expirasse: non modicum ex hoc turbatus, domum clausit, scapulare extraxit, reinduit ei cucullam, sicque in matta illum ponens, tabulam pulsauit. Deportatus in oratorium, proxima nocte, cum monachi secundum consuetudinem circa corpus Psalmos legerent, ille in feretro se erigens, & circumspiciens, monachos aduocauit: qui cum territi fugerent omnes in dormitoriū, excepto Suppore, qui constantior erat, ait illi: Nolite timere, & ego sum ille frater vester, qui mortuus fui, & reuixi, vocate mihi Abbatem. Interim signantibus monachis qui fugerāt, quia surrexisset mortuus, factus est in dormitorio magnus motus atque concursus. Accedente Abbate ad feretrum, ait ille: Domine confiteor vobis, quod sic atque sic mortuus sum, ductus verò ab angelis ad paradysum, cum putarem me libere posse intrare, accessit ad ostiū sanctus Benedictus & ait: Quis enim es tu? Respondente me: Ego sum monachus ordinis Cisterciensis: subiecit sanctus: Nequaquam, si monachus es, vbi est habitus tuus? Iste locus est quietis, & tu vis intrare cum habitu laboris? Qui cum circumgyrassem muros eiusdem felicissimæ mansionis, & per fenestras seniores quosdam magnæ reuerentiæ illic cospexissem, vni illorum, qui ceteris benignior videbatur, vt pro me intercederet, supplicavi; cuius interuentu permissus sum ad corpus

redire, vt sic habitu à te recepto, merear ad prædictam beatitudinem introire. Quo audito Abbas cucullam, in qua iacebat, ei extraxit; cucullam, quam in infirmitate exuerat, ei reinduens: sicque accepta benedictione, rursus expirauit. Vocatur autem domus, in qua contigerunt, * Szere: Abbas de Relashufen, per nos transiens, nobis retulit hoc miraculum, dicens se audiuisse à Priore & conuentu iam dicta domus.

* al. Sze-
se

CAPVT XXXVII.

Simile ex parte contigit hoc anno apud Strasburg. Cùm quidam ciuis ibi defunctus fuisset, & in fetro positus, anima ad corpus reuersa est; & cùm clamaret, Quomodo veni huc? quomodo veni huc? Vocata est vxor eius; ad quam ille; Dei misericordia reductus sum, & hoc tibi dico, nisi omnia quæ habemus relinquamus, non poterimus saluari. Sicque omnibus, prout poterat, salubriter dispositis, infra triduum mortuus est: fuerat eorum substantia de malo acquisita. APOLLONIVS: Quid est quod maximè morientibus possit subuenire? CAESARIVS: Confessio pura, atque contritio. Ecce exemplum.

CAPVT XXXVIII.

Magister Thomas theologus, cùm in præsentis expeditione in castro peregrinorum in camera quadam lecto decumbens esset moriturus, vidit diabolum in angulo stantem: què cùm cognouisset, voce Martini allocutus est eum, dicens; Quid hinc astas cruenta bestia? Dic mihi, quid est quod maximè vobis noceat? Cùmque ille nihil responderet, scholasticus subiunxit: Adiuuro te per Deum viuum, qui iudicaturus est viuos & mortuos, & seculum per ignem, vt dicas mihi huius interrogationis veritatem. Ad quod dæmon respondit; Nihil est in ecclesia, quod tantum nobis noceat, quod sic virtutes nostras eneruet, quam frequēs cōfessio: quādo enim homo in peccatis est, peccatis dico mortalib⁹, omnia eius mēbra ligata sunt, & nō potest se mouere: cùm verò peccata eadē cōfiteretur, statim liber est, & mobilis ad òne bonū. Quo audito doctor ille bonus, & crucis
Chri-

Sulpit. in
epistola
ad Bassu-
lam.